

O vzkriesení

/čítaj 1.list Kor. 15.kap./

Mojou témou dnes je vzkriesenie. Ako sme mohli vidieť podľa toho, čo vysvetľuje apoštol Pavel veľmi podrobne v celej tejto kapitole o vzkriesení, veľmi dôrazne sa snaží vysvetliť, že vzkriesenie je a aké je. Ale začína niečím iným: oznamujem vám bratia evanjelium - dobrú správu. Takže, keď sa to tak vezme, vzkriesenie je súčasť evanjelia. Keby sme hovorili o vzkriesení samostatne, tak by sme sa mohli dostať niekde mimo. Vzkriesenie je súčasť evanjelia. Toto si musíme zapamätať, toto musí ostať ako základ. Až potom môžeme hovoriť o vzkriesení, keď vieme, že je súčasťou evanjelia. Evanjelia - čiže dobrej správy, skrze ktorého sme spasení. Môžete si to tam všimnúť - 1. verš je: „oznamujem vám bratia evanjelium“; 2. verš: „skrze ktoré i spasení bývate cez donesenú správu“.

»Evanjelium je dobrá správa«

Niektorí prídu a povie: „počujte, môžete sa tešiť, lebo toto a toto som sa dozvedel, alebo videl“ a znamená to pre nás všetkých niečo dobré. Ako môže byť človek zachránený, keď mu niektorí niečo povie? No dokonca aj telefónne čísla sú teraz na to, aby ľudia boli zachraňovaní. A nemyslím tým len číslo 112, že zavoláte a povie: „príďte mi na pomoc“, ale sú aj linky dôvery pre deti, pre tých, ktorí sú zúfalí, kde na druhom konci ten, ktorý pomáha, nerobí nič iné, len povie radu, dá nejakú pomoc. Dokonca je aj linka záchrany. Keď zavoláme záchranku, a kým ona príde, čo môže trvať aj 10 minút, tak radia, čo máme dovtedy urobiť, aby človek dostal pomoc včas. Takže tým, že človek dostane radu, nejakú správu, môže to znamenať záchranu, pomoc. Ak teda túto záchranu prijme, porozumíme tomu a poslúchneme to. Vtedy to prináša záchranu. Apoštol Pavel tu na začiatku stručne opakuje, čo znamená evanjelium. A hovorí: „no veď viete, čo to znamená, lebo to bolo prvé, keď som prišiel ku vám, čo som vám rozprával. Tú základnú vec - evanjelium - duchovnú záchranu pre človeka. A hovorí jednoducho: Kristus zomrel za naše hriechy podľa Písem. Tak ak niektorí nesie vinu, alebo je nešťastný zo seba a zo svojho života, ak pochopil, že sám nie je schopný zvládnuť tento život, tak pochopil, že dobrá správa je, že Kristus už niesol trest a všetko to, z čoho by sme my mohli byť nešťastní. Kristus zoberal naše vinu na seba. Kristus zomrel za naše hriechy podľa Písem.“

Ďalej v 4. verši máme zachytené, že bol pochovaný a že v tretí deň vstal z mŕtvych - podľa Písem. Máme aj taký refrén: „podľa Písem“. To nebolo hocijako, ale bolo to urobené tak, ako to malo byť.

Vo svete, aj na Slovensku, prebiehajú rôzne súdy a často sú problémy a prepúšťajú vrahov a všelijakých ničomníkov kvôli procesným chybám. Túto procesná chyba nenastala - pri Kristovi. Všetko sa urobilo tak, ako sa malo udiť. Preto je to tam zdôrazňované, že podľa Písem. Nemôže byť prepustený ten, kto je vinný, ale my môžeme byť takýmto spôsobom ospravedlnovaní, pretože naša vina, ktorú sme niesli doteraz, už nie je. A ďalšie verše, 5.- 8., o nich hovorí apoštol Pavel, že sa to naozaj stalo, a že toto svedectvo, toto evanjelium, ktoré som vám povedal a znova vám opakujem, je verné a pravdivé. Pretože to videli a zaznamenali mnohí svedkovia, ktorí sú hodnoverní. Spomína tam apoštolov, spomína ďalších 500 učeníkov. Naozaj sa to stalo. Záver tej zvesti evanjelia, toho základu, je vo verši 11: „tak kážeme a tak ste uverili“. Že túto zvesť hovoríme ďalej, lebo je určená nielen pre vybraných, nielen pre nejakú elitu, ale pre každého. A každý. A hovorí jednoducho: Kristus zomrel za naše hriechy podľa Písem. Tak ak niektorí nesie vinu, alebo je nešťastný zo seba a zo svojho života, ak pochopil, že sám nie je schopný zvládnuť tento život, tak pochopil, že dobrá správa je, že Kristus už niesol trest a všetko to, z čoho by sme my mohli byť nešťastní. Kristus zoberal naše vinu na seba. Kristus zomrel za naše hriechy podľa Písem.“

Teraz je to jednoduché - tu je mikrofón a technika, to ozvučí a posilní. Ale v starých časoch si predstavte, ako sa to robilo, keď boli zhromaždenia ľudí, kde boli tisíce a desaťtisíce ľudí zidených. Vpredu bol nejaký rečník a nie vždy mali k dispozícii amfiteáter, kde by sa veľmi dobre šírili zvuky. Tak vtedy sa to dialo takým spôsobom, že vždy v určitej vzdialenosti boli ďalší. Neboli to rečníci - rečník bol jeden vpredu, ktorý hovoril niečo, a on povedal veľa. To malo dosah na nejakú vzdialenosť. V tom dosahu boli ďalší, ktorí to počuli a ktorí to hlasito opakovali tým ďalej vzadu. Až sa to dostalo až ku všetkým. A to je vzor aj pre nás. Presne o tom apoštol Pavel hovorí, že toto je súčasťou evanjelia - aby sme hovorili, aby táto zvesť nezastala, aby sa dostala až do zadných radov, až ku poslednému.

Ďalší text hovorí, že je tu problém. V čom ten problém je? No niektorí prijali evanjelium, ale ho trochu pozmenili. Ani nie pozmenili, ale by sme povedali, že nedokončili ho. Povedali časť, ale koniec nie. Oni hovoria, že Ježiš Kristus zomrel za naše hriechy, podľa Písem. A bol pochovaný. A dosť. Hovorí: ale zmŕtvychvstanie nie je. No je to problém? Veď evanjelium je hlásané, že Pán Ježiš zomrel za naše hriechy a my sme už tým pádom bez hriechov. Platí to? Im sa zdalo, že áno, že to stačí.

Ja som hovoril príklad o záchrane človeka. Predstavte si, že zavoláte na túto linku a žiadate: je predom mnou človek, ktorý nedýcha, rýchlo mi poradte, čo mám urobiť. A teraz dostaneme radu: položte ho na zem, skontrolujte mu, či nemá nič v ústach a zakloňte mu hlavu. Ale posledná rada, že: «a teraz do neho vdýchnite, by chýbala». Tak ten človek by nezačal dýchať, lebo tá správa nie je úplná. Neúplná správa znamená žiadna správa. Alebo dokonca zavádzajúca správa, klamlivá správa. O tom presne hovorí apoštol Pavel, že toto platí aj pri evanjeliu. No skús vynechať len ten posledný bod, len ten záver. Veď zvestujú správu, ale už to nie je evanjelium, už to nie je dobrá správa. Ak nie je vzkriesenie, potom - mne sa to veľmi páči, zopárkrát to Pavel hovorí - vtedy sme biednejší od všetkých ľudí. Vtedy je to naozaj bieda s nami, pretože my sme sa vzdali niektorého z potešení, ktoré prináša tento svet. My sme sa vzdali nečestného života alebo vzdali sme sa zisku z tohto sveta na to, aby sme získavali iný zisk - duchovný zisk. Ale ak niet vzkriesenia, tak ten duchovný zisk nie je. Je to potom BMG invest, ktorý mal veľké sľuby, veľké percentá, a nakoniec je to strata aj toho, čo by sme teraz mohli mať.

«Ak niet vzkriesenia».

Je to naozaj super, keď hovorí apoštol Pavel jasne: „no tak si vyberte - ak niet vzkriesenia, tak potom jedzme a pime, lebo zajtra zomrieme“. Ak niet vzkriesenia, tak si naozaj užívajme. Je zbytočné namáhať sa, trápiť sa, učiť sa, premieňať svoje telá, žiť na slávu a prijímať každé duchovné požehnanie. Načo to je, keď nie je vzkriesenie? Ak náš život, a sice duchovný, je super extra, ale končí smrťou, tak je to úplne nanič. Všetci tí, na ktorých možno pozeráme nejakú ohavne, mafia, všetci, ktorí akýmkoľvek spôsobom si dokážu pohodlný život, tak tí vyhrali. Ak niet vzkriesenia.

Ale apoštol Pavel hovorí: »ale vzkriesenie je!« Uvedomme si to, že naozaj, ak je vzkriesenie, tak potom stojí za to, čo najviac urobiť pre to, aby sme to vzkriesenie aj my získali. Ak nie je, tak potom všetku svoju snahu opríme o to, aby sme získali majetok a zisk tohto sveta. Byť polovičatým človekom - žiť aj pre svet, aj pre duchovné, znamená, že nezískate ani jedno. Potom je človek naozaj najbiednejší. Nezískal ani nič duchovné, ani nič telesné. Prežil biedne svoj život a zomrel. Ak je niektorý, ktorý chce žiť polovičatý život, tak mu odporúčam, nech si radšej vyberie všetko čo ponúka tento svet, lebo potom to znamená to, že neužije si ani teraz a potom ho čaká trápenie vo večnosti. Načo by som ho mal ťahať k niečomu, čo nemá zmysel? Tak nech si aspoň teraz užije, túto chvíľku - tu na zemi. Ja sám by som bol v tom prípade najväčší ukrutník, horší ako mafiáni, alebo ktokoľvek iný.

Hovoríme si: jednoducho, ale načo to hovorím veriacim ľuďom? Ja som sa prakticky nestretol s nikým, ktorý by vyznával Pána Ježiša ako svojho záchrancu, spasiteľa svojho života, a pritom by neveril vo vzkriesenie. To sa mi nestalo, ale napriek tomu si myslím, že to má zmysel pre nás - táto kapitola. Skúsím to vysvetliť na takom príklade.

Keď bol socializmus, tak veľa sme si hovorili, že na jednej strane sú kresťania a na druhej sú ateisti. A potom mi niektorí vysvetľovali, že aj tých ateistov je niekoľko druhov. Ja to skúsím rozdeliť úplne jednoducho na dva typy. Prvý typ je ateista, ktorý je presvedčeným ateistom, je ateista telom i dušou. S tým keď sa stretne, tak bude skúmať všetky javy, všetky veci a vedecké poznatky. Všetky použije tak, aby mohol argumentovať proti Bohu a tak, žeby dôvodil a dokázal, že Boh alebo nejaký duchovný svet neexistuje. To je presvedčený ateista. Ale je aj iný typ ateistu, nazval by som ho praktický ateista. A jemu je takéto snaženie toho presvedčeného ateistu vzdialené. Hovorí: načo sa ja budem hnať za tým, aby som niekomu dokazoval, že Boh nie je. On povie: mne je to jedno. Takýto praktický ateista jednoducho žije pre materiálny svet. Hovorí: tu je to, čo vidím, o to sa starám, z toho môžem niečo získať, niečo mať a ty mi daj pokoj. Mne nič iné netreba. To je taký praktický ateista a takých je dokonca viac ako tých presvedčených. Napriek tomu má nálepku, alebo platí o ňom, že je ateista. Jednoducho: žiť pre materiálny svet.

A teraz ako je to s tými, čo veria, alebo neveria, vo vzkriesenie. Znova môžem rozdeliť na dva také jednoduché typy. Prvý typ, je typ apoštola Pavla. Môžeme to aj ináč nazvať, ale tu apoštol Pavel dáva sám seba za príklad, a teda pokojne ho môžeme pou-

žiť ako: »typ kresťana, ktorý verí vo vzkriesenie - typ apoštola Pavla«. A ten sa prejavuje takýmto spôsobom: Apoštol Pavel hovorí, ako žije takýto človek. Verše 30. až 32.: „*Načo sme potom aj my v nebezpečnosti každú hodinu? Každý deň zomieram na vašu chválu bratia, ktorú mám v Kristovi Ježišovi, v našom Pánovi. Ak som sa po ľudsky boril so šelmami v Efeze, aký mi z toho osoh, ak mŕtvi nevstávajú?*“ Čiže hovorí to ten, ktorý je presvedčeným kresťanom vo vzkriesenie. Je typ, ktorý sa borí za evanjelium aby získal každého, aj na svoj úkor. Je to pre neho namáhavé, ťažké, dokonca čelil nepriateľstvám a bol v nebezpečnosti smrti. To znamená, že tento typ kresťana, ktorý verí vo vzkriesenie, žije pre Božie kráľovstvo a namáha sa pre Božie kráľovstvo. To je s tým priamo spojené.

Iný typ kresťana, ktorý tiež verí vo vzkriesenie, a hovorí: áno, však ja verím vo vzkriesenie, ja očakávam, že bude a počítam s tým, ale teraz sa potrebujem postarať o život, ktorý je tu. Takýto človek sa podobá - videl som taký dokument o bližších cirkusoch. Blichy tam všelijaké malé zariadenička ťahajú. Točia kolotoč, ťahajú kočiar, sú zapriahnuté v tom. Pozoruhodné na tých blichách je, že neskáču. Neskáču z jedného dôvodu: Oni keď sa narodí, majú v sebe inštinkt na skákanie. Ale hneď od začiatku sú zapriahnuté do vozíka a sú zatvorené v plytkej škatulke. Schválne v plytkej. Tak, aby stratili inštinkt skákania. Tieto blichy sa v prvé dni svojho života snažia skákať, ale vždy narazia. Tak prestanú skákať a len sa plazia, len lezú. Čo človeku, ktorý ich drezúruje vyhovuje, toto je to, čo potrebuje. A oni lezú a neskáču, aj vtedy, keď už nie sú v tej plytkej škatulke.

Niekedy sme aj my takí kresťania, ktorí síce veríme v to, že sa dá skákať, veríme vo vzkriesenie, ale prakticky, z rôznych dôvodov, nemáme inštinkt smerovať sa ku vzkrieseniu. Skákať, ísť tým smerom. To, čo je pre kresťana, ktorý verí vo vzkriesenie, prirodzené. Celý život tomu oddať. A je mnoho takých kresťanov: „áno, dá sa skákať, dá sa vysoko vyskočiť“, ale už to prestali skúšať. Už to nerobia.

Pán Ježiš hovorí, že existujú spôsoby, ktoré dusia duchovný život. A hovorí o tom, že zvod bohatstva dusí duchovný život, ale aj starosti o tento svet, o to, aby som sa uživil, dusia duchovný život. Spôsobia, že človek sa prestane namáhať za duchovnými vecami, prestane kázať evanjelium, prestane byť ochotný čeliť nepriateľstvu. Radšej sa utiahne a hovorí si: „teraz sa postarám o život, ktorý mi je tu na zemi darovaný. A potom uvidíme čo bude, alebo ako sa to stane.“

Ale Biblia nás dôrazne upozorňuje na to, že keď toto urobíme, tak my neprejdeme do vzkriesenia, pretože Pán Boh chce, aby sme teraz smerovali k Nemu. Hovorí: „teraz sa starajte o moje veci a ja sa o vaše postarám. Ale ak sa budete snažiť zachrániť svoj život, tak ho stratíte.“ Známe vety, zlaté texty z besiedky, ale nesmierne ťažko sa žijú. Nesmierne ťažko, keď si človek povie: Ako sa mám prestať starať o svoj život? Ako sa nepostarať dostatočne v nejakom predstihu o svoju rodinu? Čo potom, keď príde nejaká bieda, alebo niečo ťažké?

„*Vytriezvejte spravodlivo a nehrešte, lebo niektorí neznajú Boha, na vaše zahanbenie to hovorím.*“ Hovorí to tým, čo veria v to, že Pán Ježiš zomrel za ich hriechy, ale zabudli na vzkriesenie. Hovorí tým, že niektorí neznajú Boha a znova zdôrazňuje v 58. verši:

„*A tak, moji milovaní bratia, buďte pevní, nepohnutelní, rozhojňujúci sa vždycky v diele Pánovom, vediať, že vaša práca nie je márna v Pánovi.*“

To je to, že naozaj veríme vo vzkriesenie, tam smerujeme a všetko preto robíme. Cestujeme tým smerom. Ak nie sme kresťania, ktorí veria vo vzkriesenie podľa vzoru apoštola Pavla, tak sa v skutočnosti podobáme praktickým ateistom. Darmo, že veríme vo vzkriesenie, keď žijeme ako ateisti. Potom sa podobáme tým, ktorí síce vedia, že pri záchrane toho, čo nedýcha, ho majú položiť, vyčistiť ústa, zakloniť a dýchať, ale z nejakého dôvodu nedávajú to umelé dýchanie. Aký je rozdiel medzi tým, čo nevie, že má do neho dýchať a medzi tým, čo to vie, ale to nerobí? Aj slovenský zákon hovorí, že ak nepomôžeš, si vinný. O čo viac Boží zákon.

Ak sme takými len nominálne veriacimi vo vzkriesenie, ak náš život naplno nesmeruje duchovným spôsobom, tak aj vyznania, ktoré robíme cez prijímanie chleba a kalicha pri Večeri Pánovej, sa stávajú prázdny gestami. Niektorým môže byť táto kapitola na upozornenie a na pre usporiadanie svojho života na typ veriaceho podľa vzoru apoštola Pavla. Pre iných to je znova povzbudenie v námahe, v ťažkostiach, v prenasledovaní, že vzkriesenie je. A že aj keď ho teraz nevidíme, ale že príde. A že všetko má svoj poriadok, že to má význam a že nie sme najúbohejší ľudia tu na zemi.

„*A tak teda, moji milovaní bratia, buďme pevní, nepohnutelní, rozhojňujúci sa vždycky v diele Pánovom, vediať, že naša práca nie je márna v Pánovi. Amen.*“